

Sygn. akt I ACz 352/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc (spraw)
Sędziowie:	SA Jan Sokulski
	SA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Z. P.**

przeciwko (...) **S.A.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt I Nc 138/12

postanawia:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 28 grudnia 2012 r. sygn. akt I Nc 138/12 na podstawie art. 504 kpc przyjmując, że mimo wezwania pozwany nie usunął braków formalnych poprzez przedłożenie odpisów pełnomocnictw dla strony przeciwnej, odpisu pisma procesowego z dnia 8 marca 2013 r. i odpisu KRS dla powoda.

Substytucja udzielona racy prawnemu T. G. – w ocenie Sądu – w swej treści nie obejmuje opisu sprawy, więc jako pełnomocnictwo szczególne jest nieprawidłowa, bowiem nie można uznać opisu sprawy pod podpisem dającego umocowanie. Pozwany bezpośrednio doręczył pełnomocnikowi odpis w/w pisma procesowego, co nie wywołało skutku prawnego, skoro pismo to dotyczyło środka zaskarżenia (art. 132 § 1 w zw. z art. 132 § 1¹ kpc).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie i nadanie biegu sprawie, zarzucając naruszenie art. 504 § 1 w zw. z art. 130 kpc, art. 89 w zw. z art. 132 § 1 kpc i art. 132 § 1¹ kpc oraz bezzasadne przyjęcie, że pełnomocnictwo substytucyjne radcy prawnego T. G. było niewłaściwe.

W szczególności zarzucił, że dokonał uzupełnienia braków formalnych kierując się literalnym brzmieniem zarządzenia Sądu Okręgowego, który wezwał go do złożenia pełnomocnictwa i odpisu KRS, używając liczby pojedynczej, bez jednoczesnego wezwania o odpisy tych dokumentów dla powoda oraz dwóch odpisów dokumentacji medycznej.

Pozwany zatem zrozumiał, że powinien przesłać Sądowi pełnomocnictwo i odpis z KRS w jednym egzemplarzu oraz 2 odpisy dokumentacji medycznej.

Z uwagi na powyższe – jak dalej zarzucił pozwany - pełnomocnik zrozumiał, że odpisy pełnomocnictw i odpis pisma procesowego z 8 marca 2013 r. należy na ogólnych zasadach przesłać bezpośrednio do pełnomocnika powoda, aby nie narażać się ze strony Sądu na zarzut naruszenia art. 132 § 1 kpc, do pisma przedłożonego do Sądu dołączono zaś oryginał dowodu nadania do pełnomocnika powoda w/w pisma wraz z załącznikami w postaci odpisów pełnomocnictw (bez odpisu dokumentacji medycznej).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy nakazem zapłaty z dnia 28 grudnia 2012 r. orzekł, by pozwany ubezpieczyciel zapłacił na rzecz powoda Z. P., poszkodowanego w wypadku komunikacyjnym kwotę 723.750 zł z odsetkami i kosztami zastępstwa procesowego, z czego kwotę 596.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w postaci uszkodzenia kręgosłupa i utratę słuchu i kwotę 127.750,97 zł tytułem odszkodowania. Uwzględniając wyplaconą przez pozwanego kwotę 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia ogółem żądana przez powoda kwota z tego tytułu wynosi 600.000 zł .

Składając sprzeciw od nakazu zapłaty pełnomocnik radca prawny T. G., który sprzeciw podpisał, nie doręczył pełnomocnictwa, odpisu KRS oraz akt szkodowych nr (...) na które się powołał.

Wobec tego Sąd Okręgowy zarządzeniem z dnia 15 lutego 2013 r. wezwał go do usunięcia braków sprzeciwu przez złożenie pełnomocnictwa i odpisu KRS celem wykazania reprezentacji strony pozwanej – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu oraz do uiszczenia zaliczki w kwocie 4.000 zł na koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych – w terminie 7 dni pod rygorem pominięcia dowodów oraz złożenia dwóch odpisów dokumentacji medycznej z akt szkodowych – w terminie 7 dni pod rygorem pominięcia dowodu z tych dokumentów.

Pozwany przedłożył (tylko dla Sądu) pełnomocnictwo dla radcy prawnego I. W. – podpisane przez 2 członków zarządu zgodnie z załączonym odpisem z KRS – i pełnomocnictwo substytucyjne udzielone przez wymienionego pełnomocnika radcy prawnemu T. G.. W obu pełnomocnictwach zawarto szczegółowy opis sprawy z określeniem daty i uczestników wypadku komunikacyjnego i wskazaniem sygn. art. I Nc 138/12.

Odnosząc się do treści pełnomocnictw i stanowiska Sądu Okręgowego w tej kwestii prezentowanego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdza, że zbytnim formalizmem Sądu jest żądanie szczegółowego opisu sprawy, której pełnomocnictwo dotyczy, podczas gdy za wystarczające należy uznać w konkretnym przypadku wskazanie sygnatury akt, stron oraz przedmiotu sprawy („o zapłatę”). Dane te pozwalają na prawidłową identyfikację sprawy, której pełnomocnictwo dotyczy, zwłaszcza, że pełnomocnictwo złożone jest w sprawie, która posiada sygnaturę akt.

Sąd Apelacyjny podziela zarzuty podniesione w apelacji co do sformułowania zarządzenia Sądu w sposób mogący budzić wątpliwości pozwanego odnośnie prawidłowego wykonania.

Sąd Okręgowy bowiem winien zażądać uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty poprzez przedłożenie pełnomocnictwa i odpisu z KRS wraz z odpisem tych dokumentów, bowiem wraz z odpisem sprzeciwu winny być doręczone przez Sąd powodowi (art. 132 § 1¹ kpc).

Natomiast dokumentację szkody (dowód w sprawie) należało przesłać sądowi w 1 egzemplarzu, jednocześnie winna być przesłana przez pełnomocnika pozwanego bezpośrednio pełnomocnikowi powoda jako załącznik stosownego pisma procesowego (art. 132 § 1 kpc).

Skoro ostatecznie, co przyznał powód, pozwany doręczył mu odpisy pełnomocnictw wraz z odpisami KRS, Sąd Okręgowy obowiązany jest doręczyć powodowi sprzeciw od nakazu zapłaty i dokumentację medyczną.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że duże wątpliwości budzi wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o zapłatę zadośćuczynienia, którego wysokość ustala Sąd przyznając poszkodowanemu odpowiednią kwotę z tego tytułu (art. 445 § 1 kc) po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Również postępowania dowodowego wymaga ocena żądania obejmującego odszkodowanie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeknie Sąd Okręgowy na podstawie art. 108 § 1 kpc.